

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Tuženik: Ewald Baumeister

uz sudjelovanje: Franka Schmitta, u svojstvu likvidatora društva Phoenix Kapitaldienst GmbH

Izreka

1. Članak 54. stavak 1. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ treba tumačiti na način da nisu svi podaci koji se odnose na nadzirano društvo i koje je ono dostavilo nadležnom tijelu kao ni sva očitovanja tog tijela sadržana u dosjeu u nadzornom postupku koji to tijelo provodi, uključujući njegovu korespondenciju s drugim službama, bezuvjetno povjerljivi podaci na koje se stoga primjenjuje obveza čuvanja poslovne tajne propisana tom odredbom. U tu kategoriju spadaju podaci koje imaju tijela koja države članice imenuju za ispunjavanje zadaća propisanih tom direktivom, a koji, kao prvo, nisu javni i čije bi otkrivanje, kao drugo, moglo naštetiti interesima fizičke ili pravne osobe koja ih je dostavila ili trećim osobama ili pravilnom funkcioniranju sustava nadzora djelovanja investicijskih društava koji je zakonodavac Unije uveo donošenjem Direktive 2004/39.
2. Članak 54. stavak 1. Direktive 2004/39 treba tumačiti na način da povjerljivost podataka koji se odnose na nadzirano društvo, a koje je ono dostavilo tijelima koja države članice imenuju za ispunjavanje zadaća propisanih tom direktivom, valja ocijeniti u trenutku kada ta tijela trebaju izvršiti ispitivanje u vezi sa zahtjevom za otkrivanje navedenih podataka, neovisno o njihovoj kvalifikaciji u trenutku njihova dostavljanja navedenim tijelima.
3. Članak 54. stavak 1. Direktive 2004/39 treba tumačiti na način da se podaci koje imaju tijela koja države članice imenuju za ispunjavanje zadaća propisanih tom direktivom, a koji su mogli biti poslovne tajne, ali koji su stari pet ili više godina, načelno zbog proteka vremena smatraju zastarjelima te da su stoga prestali biti tajni, osim ako, iznimno, strana koja se poziva na tajnost dokaže da su, unatoč svojoj starosti, ti podaci i dalje ključni elementi njezina poslovnog položaja ili poslovnih položaja predmetnih trećih osoba. Takva razmatranja ne vrijede u odnosu na podatke koje ta tijela imaju, a čija bi se povjerljivost mogla opravdati razlozima koji nemaju veze s njihovom važnošću za poslovni položaj predmetnih poduzetnika.

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – Sadikou Gnandi protiv État belge

(Predmet C-181/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Vraćanje državljanu trećih zemalja s nezakonitim boravkom — Direktiva 2008/115/EZ — Članak 3. točka 2. — Pojam „nezakonit boravak” — Članak 6. — Donošenje odluke o vraćanju prije okončanja postupka povodom pravnog sredstva protiv odbijanja nadležnog tijela zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 18., članak 19. stavak 2. i članak 47. — Načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja — Pravo na djelotvorno pravno sredstvo — Dopuštanje ostanka u državi članici)

(2018/C 285/05)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sadikou Gnandi

Tuženik: État belge

Izreka

Direktivu 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom – kada se tumači u vezi s Direktivom Vijeća 2005/85/EZ od 1. prosinca 2005. o minimalnim normama koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama i s obzirom na načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja i pravo na djelotvorno pravno sredstvo, koji su utvrđeni člankom 18., člankom 19. stavkom 2. i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – treba tumačiti na način da joj se ne protivi donošenje odluke o vraćanju na temelju članka 6. stavka 1. Direktive 2008/115 u pogledu državljanina treće zemlje koji je podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu, nakon odbijanja nadležnog tijela tog zahtjeva ili zajedno s njim u istom upravnom aktu, pa prema tome prije okončanja sudske postupka povodom pravnog sredstva protiv tog odbijanja, pod uvjetom osobito da dotična država članica osigura da se svi pravni učinci odluke o vraćanju suspendiraju u očekivanju okončanja postupka povodom tog pravnog sredstva kako bi se taj podnositelj zahtjeva mogao tijekom tog razdoblja koristiti pravima koja proizlaze iz Direktive Vijeća 2003/9/EZ od 27. siječnja 2003. o uvođenju minimalnih standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za azil i kako bi se mogao pozvati na svaku promjenu okolnosti koja je nastupila nakon donošenja odluke o vraćanju koja bi mogla značajno utjecati na ocjenu situacije dotične osobe s obzirom na Direktivu 2008/115, osobito njezin članak 5., a što je na nacionalnom sudu da provjeri.

(¹) SL C 191, 30. 5. 2016.

Presuda Suda (peto vijeće) od 21. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret – Danska) – Fidelity Funds i dr. protiv Skatteministeriet

(Predmet C-480/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje kapitala i sloboda platnog prometa — Ograničenja — Oporezivanje dividendi isplaćenih subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) — Dividende koje su društva rezidentna u državi članici isplatila nerezidentnim UCITS-ima — Porezno oslobođenje u pogledu dividendi koje su društva rezidentna u državi članici isplatila rezidentnim UCITS-ima — Razlozi za opravdanje — Uravnotežena raspodjela ovlasti za oporezivanje među državama članicama — Usklađenost poreznog sustava — Proporcionalnost)

(2018/C 285/06)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fidelity Funds i dr.

Tuženik: Skatteministeriet

Uz sudjelovanje: NN (L) SICAV